

De barbequee

Geef de jongeren een afdruk van het volgende verhaaltje. Het is weer een gezellige boel bij Anwar. Als hij jarig is geweest mogen er altijd een stel vrienden en vriendinnen komen eten. Dit keer is het een barbequee. 'Mijn moeder is dan dagenlang bezig om gerechten te maken', vertelt hij. Spiesjes, burgers, salades, sausjes; alles maakt zijn moeder zelf. 'Nou jongens', zegt Peter, 'eerst maar een paar speklapjes erop? Dat hoort toch zo?' 'Maar goed dat mijn broer er niet bij is', zegt Paula. 'Die is vegetarisch. Maar hij eet wel de hele dag spekkies, haha!' De stemming zit er goed in en de eerste speklappen belanden op de barbequee. 'O, trouwens, ho eens!' roept Anwar. En wat zachter gaat hij verder: 'moeten wij nog even stil zijn, Peter? Want jij wil toch altijd bidden voor het eten?' 'Ah, nou ja, och,...'. Peter komt plotseling even niet zo vlot uit zijn woorden. 'Want je gaat toch ook altijd naar de kerk?' Hier en daar wordt wat gegrinnikt. 'Hebben we ook heiligeboontjes salade?' vraagt Lea. 'Nou ja, ach, eh...', zegt Peter nog. 'Nou, als we dan toch effe stil zijn. Meestal bid ik ook voor het eten, dus dan doe ik dat nou ook maar,' onderbreekt Paula het gestamel van Peter. Verbaasd is iedereen even helemaal stil en intussen bidt Paula in stilte. 'Nou, lekker eten allemaal! Het zal vast een gezegende speklap worden!' roept zij als ze haar ogen weer open heeft. Het is het begin van een heerlijke gezellige verjaardags barbequee waar over vanalles gepraat wordt. Zelfs over dingen waar je het niet zo snel met anderen over hebt.

De barbequee

Geef de jongeren een afdruk van het volgende verhaaltje. Het is weer een gezellige boel bij Anwar. Als hij jarig is geweest mogen er altijd een stel vrienden en vriendinnen komen eten. Dit keer is het een barbequee. 'Mijn moeder is dan dagenlang bezig om gerechten te maken', vertelt hij. Spiesjes, burgers, salades, sausjes; alles maakt zijn moeder zelf. 'Nou jongens', zegt Peter, 'eerst maar een paar speklapjes erop? Dat hoort toch zo?' 'Maar goed dat mijn broer er niet bij is', zegt Paula. 'Die is vegetarisch. Maar hij eet wel de hele dag spekkies, haha!' De stemming zit er goed in en de eerste speklappen belanden op de barbequee. 'O, trouwens, ho eens!' roept Anwar. En wat zachter gaat hij verder: 'moeten wij nog even stil zijn, Peter? Want jij wil toch altijd bidden voor het eten?' 'Ah, nou ja, och,...'. Peter komt plotseling even niet zo vlot uit zijn woorden. 'Want je gaat toch ook altijd naar de kerk?' Hier en daar wordt wat gegrinnikt. 'Hebben we ook heiligeboontjes salade?' vraagt Lea. 'Nou ja, ach, eh...', zegt Peter nog. 'Nou, als we dan toch effe stil zijn. Meestal bid ik ook voor het eten, dus dan doe ik dat nou ook maar,' onderbreekt Paula het gestamel van Peter. Verbaasd is iedereen even helemaal stil en intussen bidt Paula in stilte. 'Nou, lekker eten allemaal! Het zal vast een gezegende speklap worden!' roept zij als ze haar ogen weer open heeft. Het is het begin van een heerlijke gezellige verjaardags barbequee waar over vanalles gepraat wordt. Zelfs over dingen waar je het niet zo snel met anderen over hebt.